

Секція «Реформування та ефективність регіональної економіки»

ЕФЕКТИВНІСТЬ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Абрамова І.О., Луцький національний технічний університет, м. Луцьк, Україна

Стратегічною метою антикризового менеджменту регіону можна вважати досягнення рівноважного та безпечного соціально-економічного розвитку.

Індекс рівноважності соціально-економічного розвитку регіону свідчить про досягнення такого кінцевого ефекту антикризового регіонального менеджменту, при якому досягається баланс між наявними доходами регіону від різних видів економічної діяльності, доходами населення та витратами на соціально-економічний розвиток регіону, що створює сприятливі умови для безкризового соціально-економічного розвитку регіону. Досягнення рівноваги між наявними доходами та витратами характеризуватимуть соціально-економічну ефективність розвитку регіону. Ефективність розвитку регіону – ступінь досягнення системою регіонального менеджменту кінцевого корисного ефекту антикризового менеджменту, який повинен мати місце за умови повного виконання нею своїх функцій управління. Головною метою ефективного регіонального менеджменту є задоволення потреб регіону у достатньому обсязі надходжень, що формують його доходи для фінансування заходів та забезпечують реальний соціально-економічний розвиток, підвищення добробуту населення та позитивний фінансовий результат за умови мінімізації економічних та фінансових ресурсів. Цього можна досягти за рахунок використання критеріїв ефективності управління регіональним розвитком. Визначальними ознаками моделі ефективного регіонального управління мають бути показники, що характеризують позитивні зрушення соціально-економічного розвитку та глибину його кризи. При цьому, і процес споживання і процес нагромадження передбачають використання основних факторів виробництва (трудових ресурсів, предметів праці, засобів праці), на формування та розвиток яких використовуються кошти регіону. Тому, доходи, що утворюються в межах регіональної системи доцільно розподілити між усіма факторами виробництва, які визначають як економічний так і соціальний розвиток у відповідності із визначеною структурою регіонального господарства, з іншої сторони – дотримати рівновагу між нормою нагромадження капіталу та соціально-економічним зростанням регіону. Відповідно, надходження у вигляді прямих інвестицій, інвестицій в основний капітал, інвестицій в розрізі основних видів економічної діяльності (інвестицій в сільське господарство, лісове господарство, промисловість, будівництво, ресторанне господарство, торгівлю, ремонт автомобілів, готелів та ресторанів; транспорту та зв'язку тощо) доходів домогосподарств, формуватимуть дохідну частину соціально-економічного розвитку регіону є основним інструментом регулювання регіональних органів влади соціально-економічного розвитку регіону. Щодо соціальної складової регіонального розвитку, то його дохідна частина представлена заощадженнями населення, тобто його доходами від здійснення трудової діяльності. Витратами регіону, що визначають модель ефективного регіонального управління та рівень одержаного корисного ефекту від антикризового менеджменту є видатки зведеного бюджету України на фінансування економічного розвитку регіону за видами економічної діяльності згідно бюджетної класифікації (видатки на сільське господарство, розвиток

промисловості, будівництва, ресторанного господарства, торгівлю, ремонт автомобілів, готелів та ресторанів; транспорту та зв'язку) та видатки на соціальну сферу (видатки на фінансування освіти, охорони здоров'я, духовного розвитку населення, соціального забезпечення тощо).

Ефективність економічного розвитку регіону визначатиметься за формулою:

$$E_{ек} = \frac{Д_{ек}}{В_{ек}} \times 100,$$

де $Д_{ек}$ – доходи регіону від усіх видів економічної діяльності;

$В_{ек}$ – витрати регіону на економічний розвиток.

Ефективність соціального розвитку регіону визначатиметься за формулою:

$$E_{соц} = \frac{Д_{соц}}{В_{соц}} \times 100,$$

$Д_{соц}$ - доходи населення;

$В_{соц}$ - витрати на соціальний розвиток регіону.

Порогове значення ефективності соціального та економічного розвитку регіону складає 1 ($E_{соц}; E_e \geq 1$).

Соціально-економічний розвиток можна вважати рівноважним за умови дотримання наступної функції:

$$I_{рів} = E_e; E_{соц} \rightarrow \max$$

де $E_{ек}; E_{соц}$ – відповідно рівень ефективності економічного та соціального розвитку регіону.

Література: 1. Шапкин И. Н., Блинов А. О., Кестер Я. М. Управление региональным хозяйством: Учеб. пособие. М., 2005.

2. Печаткин В. В. К вопросу оценки экономического потенциала регионов // Воспроизводственный потенциал региона: Материалы III Междунар. науч.-практ. конф., 24—26 мая 2007 г. Ч. I. Уфа, 2007. С. 261.

КОНСАЛТИНГ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК

Коваль І.В., аспірант ІРД НАНУ, м.Львів, Україна

Важливою проблемою сучасного розвитку України є наявність диспропорцій, зумовлених низькою ефективністю функціонування регіональних економік багатьох областей нашої держави. Це призводить до зменшення темпів їх економічного зростання, відображаючись на зниженні якості людського капіталу та недостатньо ефективному використанні наявного природно-ресурсного і виробничого потенціалу. Часто такий стан справ зумовлений неспроможністю адаптувати на вітчизняний ґрунт передові досягнення світової науки і техніки, ефективні виробничі та управлінські технології, знайти правильне місце регіону в міжнародному поділі праці.

Важливим чинником подолання цих та інших прогалин може стати консалтинг, який здатен виступити дієвим інструментом підвищення ефективності регіональних економік на